

På psyket

Långa korridorer där trasiga människor vankar fram och tillbaka

Det är synd om människorna tänker jag när jag går till rökrummet

för sjuttiosjunde gången, och där möter kvinnan som inte kan

ett ord svenska och som gråter som ett barn, klagande hjärtskärande

Skötarna sitter mest och fikar, men när de tittar ut på avdelningen

så lyser de över oss lidande, vilket är ett ljus i mörkret som lindrar

depressionerna, psykoserna, och alla andra diagnoser

Psyket är för mej en fristad, ett andrum, ett ställe att få vila

ut, en refug i en stressande omvärld, där jag får mat, medicin,

omtanke och medkänsla från medpatienter och personal

Sakta men säkert kommer vi psykfall upp på banan igen

Psykiatrin är inte så dålig som det sägs, iallafall inte den

kliniken som jag brukar ligga på.